

Predikatie over 1 Timótheüs 3 vers 16
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
Hervormde Evangelisatie Loosduinen – 21 augustus 2016

Votum.

Zingen Psalm 106 : 3.

Lezing van de Heilige Wet des HEEREN.

Schriftlezing 1 Timótheüs 3

1 Dit is een getrouw woord: zo iemand tot eens opzieners ambt lust heeft, die begeert een treffelijk werk.

2 Een opziener dan moet onberispelijk zijn, éner vrouwe man, wakker, matig, eerbaar, gaarne herbergende, bekwaam om te leren;

3 Niet genegen tot den wijn, geen smijter, geen vuilgewinzoeker, maar bescheiden, geen vechter, niet geldgierig;

4 Die zijn eigen huis wel regeert, zijn kinderen in onderdanigheid houdende met alle stemmigheid;

5 (Want zo iemand zijn eigen huis niet weet te regeren, hoe zal hij voor de gemeente Gods zorg dragen?)

6 Geen nieuweling, opdat hij niet opgeblazen worde en in het oordeel des duivels valle.

7 En hij moet ook een goede getuigenis hebben van degenen die buiten zijn, opdat hij niet valle in smaadheid en in den strik des duivels.

8 De diakenen insgelijks moeten eerbaar zijn, niet tweetongig, niet die zich tot veel wijn begeven, geen vuilgewinzoekers;

9 Houdende de verborgenheid des geloofs in een reine consciëntie.

10 En dat dezen ook eerst beproefd worden, en dat zij daarna dienen, zo zij onbestraffelijk zijn.

11 De vrouwen insgelijks moeten eerbaar zijn, geen lasteraarsters, wakker, getrouw in alles.

12 Dat de diakenen éner vrouwe mannen zijn, die hun kinderen en hun eigen huizen wel regeren.

13 Want die wel gediend hebben, verkrijgen zichzelf een goeden opgang en veel vrijmoedigheid in het geloof, hetwelk is in Christus Jezus.

14 Deze dingen schrijf ik u, hopende zeer haast tot u te komen;

15 Maar zo ik vertoef, opdat gij moogt weten hoe men in het huis Gods moet verkeren, hetwelk is de gemeente des levenden Gods, een pilaar en vastigheid der waarheid.

16 En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den

Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

Gebed.

Zingen Psalm 4 : 3 en 4.

1 Timótheüs 3 vers 16, daar luidt het Woord van God:

En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

Om met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest stil te staan bij drie gedachten.

1^e. God in het vlees.

2^e. Gerechtvaardigd in de Geest.

3^e. Geloofd in de wereld.

Gemeente, het is misschien wel uit je hart gegrepen wat Kohlbrugge bij dit tekstwoord opmerkt, of eigenlijk uit-roept. Hij zegt: “Heere, geef mij een woord, een woord om in te leven en een woord om in te sterven”. Terwijl ik in de modder zit, terwijl ik hier op deze wereld ben, waar ik mij niet aan ontworstelen kan. Terwijl ik niet opknap. Terwijl ik geen heilige word, maar meer en meer tot de ontdekking kom dat ik vlees ben tot in de diepste vezels van mijn bestaan. Terwijl ik hoe langer hoe meer leren moet dat er in mij geen goed woont. Geef mij een woord.

Nee, die man had geen woord meer om God aan te bieden, alleen maar belijdenis van zonden en schuld. En die man had geleerd, dat wij elke ladder die wij bouwen om op te klimmen naar boven toe, een gebrekkige ladder is die breekt, die in elkaar zakt. Daar zat die man. Zit je er ook? Zit je er ook, en zeg je: “Hoe kom ik er ooit uit?” Alsof het deksel op de put is gegaan. En de hemel heb je niet in het oog, en je bent God kwijt. En hoe zal je ziel gered worden?! Hoe zul je leven, en hoe zul je sterven? En weet u wat Kohlbrugge er nog bij voegt? Hij zegt: “Dan heb je ook nog die smerige duivel, die tegen me zegt: “Maar jij bent verloren, want je hebt Gods wet niet gehouden”. Kohlbrugge zegt tegen de duivel: “Nou, daar heb je helemaal gelijk in, en verloren ben ik toch al, en daarom waag ik het, in al mijn verlorenheid, toch met de God van het Woord. Daarom zal ik me met al mijn verlorenheid toch haasten naar dat Woord van de leven-

de God, opdat het Hem behagen zou mij een woord te geven om in te leven en in te sterven”.

Ben je vanmorgen naar de kerk gekomen met dat gebed in je hart: “Geef mij een woord, Heere”, omdat je weet dat het van die kant moet komen, anders is het toch afgesneden, anders is het toch afgelopen. Zit je zo je handen te vouwen? Zeg je: “Och, één woordje maar, één woordje, en Uw knecht, Uw dienstmaag zal genezen zijn”. Eén woord. En weet u welk woord dat is? Weet u wat dat ene woord nu is? Christus! Dat is dat ene woord wat God spreekt in de modder van het bestaan van de mens. Dat is het woord waarop Hij verwachting geeft, en niets anders. En voor dat woord en voor die zaak, daar zijn we nu stekeblind voor. Wij met z’n allen een godsdienstig leven geleefd. Wij met z’n allen kennis van de Schrift, kennis van de zaken. Wij met z’n allen nog vasthouden aan de Waarheid enzo. En de apostel zegt vanmorgen tegen ons: “Buiten alle twijfel”. Dit is nu de grootste zekerheid die onder de mensen gevonden wordt. Dat is dit: “De verborgenheid der godzaligheid is groot”. De godzaligheid is een verborgen zaak, een grote verborgenheid voor ons mensenkinderen.

En dat blijkt wel, elke dag opnieuw. Dat blijkt wel in het midden van onze godsdienst. Dan moet je niet naar de wereld kijken. De wereld zegt: “Ach ja, die Bijbel, ach ja, God in de hemel, ach, een Heere Jezus, wat moet ik er mee?” De wereld gaat er gewoon aan voorbij, zonder er op te merken.

Maar wij? Wij in de kerk, in de godsdienst, onder het Woord van God? Ook voor ons is die verborgenheid van de godzaligheid groot, dat blijkt in de praktijk van ons leven, omdat we ons gedragen, tegenover gesteld aan dat wat het Woord van de levende God van ons vraagt, van ons eist. Weet u hoe wij in elkaar zitten? Ja, misschien bent u beter. Maar dat geloof ik eigenlijk niet. Weet u hoe wij in elkaar zitten? Wij zijn mensen die zeggen: “Nou, kijk eens, als ik nu eerst eens die zonde onder de knie heb, als ik eerst eens dat kwaad overwonnen heb, en als ik mijn leven nu eens meer op de reformatorische rit heb, als ik mij nu eens een beetje beter gedraag dan dat ik altijd heb gedaan, als de farizeeër in mijn hart nu eens een beetje wordt gestreeld, wie weet, wie weet maak ik mij dan aangenaam, opdat ik de genade van God zou ontvangen”. Kohlbrugge zegt tegen ons: “Als u zo in elkaar zit, dan wilt u anders zijn dan dat u bent. Dan wilt u zich beter voor doen voor het aangezicht van God dan u bent. Dan wilt u een show en een schijn ophouden”. Maar de Heere heeft een walging van onze show, van onze schijnwerkelijkheid, van dat wat wij maken. Het gaat hier over: zijn wij mensen die nu eens een keertje willen zijn die we zijn? Mensen die

er achter gekomen zijn dat ze vlees zijn en zich niet op kunnen knappen. Als dat zo ver gekomen is, nou, dan begrijp je natuurlijk dat gebed van Kohlbrugge precies. Dan heb je gezien dat het aan deze kant op geen enkele manier meer gaat. “Heere, geef mij een woord”.

Nou, hier is het Woord, de verborgenheid van dat Woord is o zo groot. Maar wie het verstaat, die verstaat het. Als u er kennis van omdraagt, zielsondervindelijk, dat God Zich in uw leven niet onbetuigd heeft gelaten, dan zegt u: “Deze verborgenheid is inderdaad groot, en deze verborgenheid is aanbiddelijk. Wat is dat niet te loven en te prijzen, dat God niet tegen ons zegt: “Zie eerst u maar aan uw vlees te ontworstelen, opdat Ik u genadig zou zijn”. Maar dat God zegt: “Ik ben gekomen in dat vreselijk kwade vlees van u. En in dat vlees van u, in dat bestaan van u, in de modderpoel van uw bestaan, daar heb Ik getoond wat gerechtigheid en wat heiligheid is”.

God is verborgen. En omdat God zo verborgen is, weet u wat u dan denkt? God zal wel grimmig en grillig zijn. God zal wel onbewegelijk zijn. God zal wel veroordelend en straffend zijn. U denkt in uw ijdelheid, in uw blindheid dat God een God is Die lust heeft in uw dood en in uw ondergang.

De verborgenheid van het Goddelijk Wezen is groot. Al ons denken over de Heere wordt aan de kant gezet door de apostel Paulus. Hij zegt: “Ik zal u ontsluiëren die verborgenheid van de godzaligheid”. En als dat ontsluierd wordt, dan schittert daarin ogenblikkelijk de grote, de onuitzegbare liefde Gods, die geopenbaard is geworden in de wereld. God Die verborgen is. God Die wij niet kennen kunnen. God tot Wie wij niet op kunnen klimmen. God de meest Verborgene. Hij is geopenbaard.

Weet u wat geopenbaard is? Dan zijn de sluiers er af. Dan zijn de muren neergehaald. Dan kun je het zien, klaar en helder in al zijn kleuren en in al zijn contouren.

En hoe is God nu geopenbaard? Hij is geopenbaard in het vlees. Waar heeft God Zijn hart laten zien? In Bethlehems kribbe. Waar heeft God Zijn hart laten zien? Jezus bij Jozef de timmerman en Maria Zijn moeder. Waar heeft God Zijn hart laten zien? Hij in de tempel. Waar heeft God Zijn hart laten zien? Hij Die doorging door de vlekken en de steden, lerend en onderwijzend en doende Zijn wonderen, Zijn genezingen en Zijn opwekkingen. Waar heeft God Zijn hart laten zien? Dat Hij tegenover de vijanden getrouw bleef in de weg die de Vader Hem gegeven had om te gaan. Waar heeft God Zijn hart laten zien? Dat Hij Jezus Christus in Gethsémané’s hof en op Gabbatha en op Golgotha Zichzelf heeft geofferd tot in de

bittere en smadelijke dood aan het kruis toe. God is geopenbaard in het vlees.

Dit is getoond, zegt de apostel Paulus, dat God geen lust heeft in uw dood, o mensenkind.

Ja, ik zou haast zeggen: ik zou u vanmorgen wel bij de schouders willen vatten en door elkaar willen schudden: "Geloof het nu toch", maar we doen het niet. Maar geloof het nu toch dat God geen lust heeft in uw dood, maar daarin dat u zich bekeert, opdat u leven zou. Zie hier de grootste Gave die God doen kon, Zijn eigen Zoon. Dat is Zijn eigen hart. Het liefste wat Hij had. Datgene waar Hij het meest aan verbonden was. De eeuwige harmonie verscheurd, als het ware, om Jezus te geven in deze wereld. Hij is niet geopenbaard in de Geest. Hij is niet geopenbaard als iets Goddelijks, om het zo te zeggen. Maar Hij is geopenbaard in het vlees. Hoeveel treden van vernedering liggen daarin opgeborgen, dat Jezus Christus uw en mijn vlees en bloed heeft aangenomen.

Dan zeggen we tegen elkaar: "Hij is mens geworden". Maar weer even terug met de gedachten. Als je hier zit vanmorgen met dat gebed in je hart: "Geef mij een woord om te leven en te sterven, want ik kan mij er niet aan ontworstelen", dan ben je een mens die walgt van zichzelf, die op zichzelf is uitgekeken, die geen schoonheid meer ziet in zijn bestaan, die schrikt van wat hij waarneemt in de spiegel, de spiegel van Gods heilige wet. We zijn mensen die moeten worden weggedaan van voor het oog van God. En dat vlees, daarin is Hij geopenbaard. Dat vlees heeft Hij aan willen nemen.

En als hier nu vanmorgen een mens is die nog altijd de gedachte koestert: "Ik wil mij ontworstelen aan wie ik ben, ik wil van een onheilige een heilige worden, opdat God Zich aan mij bekend kan maken", dan gaat het u voorbij, al de dagen van uw leven, dan zal het u nooit raken, tot in het diepst van uw ziel. Dan staat u te hoog. Maar als u nu werkelijk bent die u bent, daar op de bodem van de modderpoel, en u kunt er niet meer uit, dan is dit het heerlijk Woord, wat een verborgenheid is voor o zo velen. Op die bodem van uw modderpoel is Hij neergelegd, geopenbaard in het vlees. Deze Heere Jezus Christus, één met Zijn Vader. En daarom staat er: "God is geopenbaard".

Dat betekent nog wat anders ook. God, dat wil zeggen, dat is de Naam van die Almachtige, die Heerlijke, Die ver verheven is boven het heelal. Nou, die grote, die geweldige God, Die heeft Zich willen openbaren in dat kleine, nietige vlees van ons. Die heeft dat lichaam en bloed van ons willen aannemen. Die God, voor Wie hele volken zijn als een stofje aan de weegschaal en een druppel aan de em-

mer, Die heeft het geen roof geacht om zo klein te worden, om zo nietig te zijn om onder de mensen te komen. God is geopenbaard in het vlees.

Nou ja, als dat toch gebeurd is... Ik heb als kind die gedachte ook wel gekoesterd, misschien u ook wel: Leefde ik maar in de tijd van de Heere Jezus, dan kon ik Hem zien, enzo. Nou ja, vergeet het maar. God geopenbaard in het vlees. Hij heeft in die kribbe gelegen. Hij is in de tempel geweest. Hij is dat land door gereisd. Ze hebben Hem gezien, met hun eigen ogen gezien. En weet u wat de godsdienstige mens zei? Die is niet op de knieën gevallen in lof en aanbidding. Die hebben de handen niet ten hemel geheven en die hebben niet gezegd: "God heeft Zijn volk bezocht". Die hebben niet verwonderd uitgeroepen: "Hoe is dat mogelijk, dat God in ons vlees is gekomen, opdat wij nog zalig zouden kunnen worden, met God verzoend zouden kunnen worden". Nee, dat vrome vlees van ons, dat zogenaamd heilige vlees van ons, dat heeft van de Heere Jezus gezegd: "Hij is een onheilige", en dat heeft stout de heilige wet van God in zijn vleselijke handen durven nemen, en dat heeft gezegd: "Naar onze wet moet Hij sterven". God is geopenbaard in het vlees, en wij hebben ons best gedaan om Hem zo snel als mogelijk is te laten verdwijnen, dat we Hem niet meer zien zouden en Hem niet meer waarnemen zouden. Ja, Hij heeft voor de mensen gestaan, Zijn lieflijk aangezicht getoond. Zijn milde hand uitgestoken. En ze hebben Hem niet begeerd. Hij had geen gedaante, Hij had geen heerlijkheid dat ze Hem zouden begeerd hebben.

Nee, je zou zeggen, vanzelf, want Hij had ons vlees aangenomen. Dat heeft toch ook geen gedaante, en dat heeft toch ook geen heerlijkheid! Wat heeft de Jood verwacht? Iets hemels? Iets heiligs? Iets mystieks? Nou, dan ben je bij ons ook. Wat verwachten we eigenlijk? Waar wachten we op? Al zovele jaren in ons leven. Iets groots? Iets mysterieus? Iets wat niet na te rekenen is? Zo apart dat je het niet eens onder woorden kunt brengen? Zit u daar om verlegen? Zit u daar op te wachten? Weet u wat ik in het Woord van God lees? Maak in Uw Woord mijn gang en treden vast. Die zullen niet struikelen. Die zullen niet wankelen. O mensen, wat een gevaar om terug te zakken in die roomse mystiek en naar iets hemels te verlangen. Terwijl we ons oog naar boven gericht houden, hebben we er geen erg in dat Hij vlak voor ons staat: geopenbaard in het vlees.

Kijk eens, weet u waar het de apostel om gaat? Om u en mij daarvan te doordringen: Hij Die geopenbaard is in het vlees, we zien Hem wel, maar we kennen Hem niet. Maar terwijl Hij geopenbaard is in het vlees, zullen we Hem moeten leren zien, zullen we Hem

moeten leren kennen. Zoals Hij Zich bekend gemaakt heeft, dat is de enige weg om zalig te worden. Naar iets anders hebben we niet te verlangen, dan dat die geopenbaarde God in het vlees van ons met het oog van het geloof gezien wordt.

Ja, die Joden keken met hun godsdienstige ogen. En de Romeinen met hun wereldse, met hun heidense ogen, en ze zagen niets.

En hoe vaak is de Heere Jezus u gepredikt, en u hebt er niets in gezien, niets in Hem gezien, u hebt nergens naar verlangd, en u bent net zo weg gegaan als dat u naar de kerk gekomen was. Het liet u koud. Het liet u onbewogen. Het is net, als je deze woorden van de apostel leest, of het bij de apostel van de bodem van zijn hart komt. Dit is iets, daar kan hij wat woorden over stamelen, maar hij kan het niet uitleggen, wat dat nu is. Hij kan het nog steeds niet klein krijgen. God geopenbaard in het vlees.

Maar wij, vleselijke mensen, zien het niet en we gaan zo langs Hem op, en we gaan zomaar verloren, terwijl de zaligheid als voor het grijpen was. Daarom zegt de apostel er bij, die geopenbaarde God in het vlees: "Hij is gerechtvaardigd in de Geest".

Wat betekent dat? Die Heilige Geest moet er aan te pas komen. Die Heilige Geest moet in ons zijn, opdat we zien zullen dat in het vlees de rechtvaardige God en de rechtvaardige Heere Jezus is openbaar gekomen. We zullen pas belijden: Hij heeft geen zonde en geen schuld, Hij is de gans blanke en schone, Hij de zondeloze is voor ons tot zonde gemaakt. Als de Heilige Geest het ons leert. Anders zullen we er nooit toe komen. We zullen Hem pas begeren, terwijl we in ons vlees, in onze modderpoel zitten, als onze Zaligmaker van zonden, als de Heilige Geest ons oog voor Hem geopend heeft en het in ons gemoed waar is dat alles aan Hem gans begeerlijk is, wat nu de hele wereld in twijfel trok, terwijl de hele wereld riep, en we stonden er allemaal bij: "Kruis Hem, Kruis Hem, wij willen Hem niet, Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen", is het God de Heilige Geest Die Hem rechtvaardigt.

Waarom is Hij aan het kruis geslagen? Waarom deden die Joden dat? Omdat ze zeiden: "Hij is onrechtvaardig. Hij heeft God gelasterd, God onteerd, Zijn wet niet gehouden". En wat doet de Heilige Geest nu in het hart van een mens? Hij leert dat die Heere Jezus Gods heilige wet in Zijn binnenst ingewand droeg. Die Heilige Geest leert dat de Heere Jezus gehouden heeft de weg die de Vader Hem gegeven had om te doen. "Zie, Ik kom, o God, om Uw wil te doen". De Heilige Geest leert een mens het wonder dat er een mogelijkheid is van zalig worden. In het algemeen al. Dat God in het vlees is gekomen. Dat niet alle mensen verloren zullen gaan. Dat maakt al dat God aanbiddelijk is. Maar de Heilige Geest leert ook dat je geen

rust vindt voor je voet, geen plaats hebt om je moede hoofd neer te leggen als je Hem nog niet kent.

De verborgenheid der godzaligheid is groot. Alsof Kohlbrugge met zijn gebed wil zeggen: "Geef mij een woord om te leven en te sterven", van: "Ik kan het wel geloven, ik kan het wel in het Woord lezen, ik kan het wel voor waar houden, maar ik heb er niets aan. Hoe zal ik er op leunen en steunen? Hoe zal het tot mijn troost en tot mijn zaligheid zijn als God het niet doet?" Het blijft verborgen. Voel je dat ook in je leven? Ben je ook zo'n mens dat je zegt: "Steeds maar tegen die muur aan. Ik kom er maar niet door. Ik kom maar niet tot de kern van de zaak". En dan heeft de theologie van vandaag zich aangepast. Die zegt: "Weet je wat we doen? Dan blijven we gewoon om de hete brij heen draaien, en dan gaan we met allerlei bijkomstigheden elkaar zalig spreken. Dan gaan we van alles zeggen. Ja maar, je zoekt toch, en je hebt toch zo'n behoefte, en je houdt het toch ook niet meer uit, bovendien God is liefde, dus waar maak je je druk om, want Jezus is de Zaligmaker van zondaren". Maar daar kan je het niet mee doen hè! Je moet het wéten dat Hij ook *mijn* Zaligmaker is, dat Hij voor *mij* in het vlees is gekomen. Het Woord zal tot *mij* gericht moeten zijn. Dán zal ik pas kunnen leven en kunnen sterven. Als ik bij God vandaan weet dat ik niet meer van mezelf ben, maar dat ik het eigendom ben van mijn getrouwe Borg en Zaligmaker, de Heere Jezus Christus. Dán zal ik pas gelukkig zijn.

God geopenbaard in het vlees en gerechtvaardigd in de Geest. Ja, dat betekent nog wat. Hij is ook gerechtvaardigd in de Geest toen Hij daar op aarde was. Toen heeft de Heilige Geest Hem ondersteund en Hem bekrachtigd naar Zijn menselijke natuur. En niet alleen de Heilige Geest. Ook de engelen. Hij is gezien van de engelen. Weet u wat de verklaarders daarvan zeggen? Die zijn bij heel Zijn levensweg er bij betrokken geweest. En als gediensdige geesten zijn ze bereid geweest om te komen, op het hoog bevel van God. Bleek dat al niet toen Hij geboren werd! Dat in de velden van Efratha de engelen zongen: "Ere zij God". Bleek dat niet toen bij Zijn openbare optreden Hij de woestijn in ging en verzocht geworden is van de duivel, en de engelen toegekomen zijn en Hem dienden. Bleek dat niet toen Hij in de hof van Gethsémané ondersteund en gesterkt geworden is, en daar een engel Hem bekrachtigd heeft. Is dat niet gebleken in heel Zijn levensgang! Hij is gezien van de engelen. Wat uniek! Wat zeldzaam! Dat was nog nooit een mens te beurt gevallen, dat de engelen er bij waren om te ondersteunen, om te dragen.

U zegt: “Ja maar, daar wordt in Psalm 91 al van gesproken. Dat hebben de gelovigen van de Oude Dag al meegemaakt”. Dat is ook zo. Maar waarom? Dat is het vruchtgevolg van Zijn arbeid geweest. Hij is ook daarin de Eersteling geweest. Bedenk dat goed. Als het de engelen Gods zijn die toekomen om te dienen bij Gods volk, dan is dat een vruchtverdienste van het borgtochtelijk lijden en sterven van de Heere Jezus Christus.

Wat de apostel hier aan wil geven met de woorden: “is gezien van de engelen”, dat is dit: het Goddelijk stempel is er op gezet, de Goddelijke goedkeuring. De Heere was het met Zijn gang eens. En daarom heeft Hij Zijn engelen uitgezonden om Hem te dienen.

Hoe kwam dat, dat de Heere het met Hem eens was? Dat blijkt bij de verzoeking in de woestijn. Als de duivel probeert het Woord uit zijn verband te rukken en de Heere Jezus tot zonde te brengen, dan wederstaat Hij de duivel, want Hij wil gaan in het spoor van het Woord. Zo alleen. En het spoor van het Woord dat is een gang die God goedkeurt en daar Zijn engelen over uitzendt. Terwijl heel de godsdienst van die tijd en ook van vandaag zegt: “Weg met Deze”, tonen de engelen: Nee, maar Hij moet er juist zijn, want Hij is het geheel en al. Hij is het Die gegeven is van de Vader tot een Zaligmaker van zondaren.

En kijk eens, toen de Heere Jezus in het graf gelegd is, nadat Hij Zijn geest in de handen des Vaders had bevolen. Hoe is het toen gegaan? Waren de engelen toen weg? Nee, we lezen van de discipelen, dat als ze bij het lege graf komen, dat daar de engelen zijn. En toen hij ten hemel is gevaren, waren toen de engelen weg? Nee, we lezen dat daar twee mannen, twee engelen waren en die hebben de discipelen onderwezen.

Heel die gang van vernedering en verhoging, daar zijn de engelen bij geweest. Daar heeft God Zijn goedkeuring over gegeven. Dat is een wonderlijke zaak als je bedenkt dat in die vernedering en in die verhoging Hij ons vlees en ons bloed heeft aangenomen. Als Kohlbrugge uitschreeuwt: “Geef mij een woord om in te leven en in te sterven”, dan is dat Christus alleen, en geen ander woord, geen andere Persoon en geen andere arbeid zal er zijn waardoor ik ten hemel in zal kunnen gaan en koninkrijken zal kunnen erven.

En toen Hij ten hemel was ingegaan, is het toen overgelaten aan de mensen? Heeft de Heere toen gezegd: “Nou, dat is geschied in de tijd en nu moet u maar zien om tot die waarheid te komen, om tot de kennis der zaligheid te komen. U moet maar op zoek gaan, en wie weet vindt u Hem”? Nee, Hij is gepredikt onder de heidenen. Gepredikt. Mooi hè, dat de apostel Paulus, zelf van Joodse komaf, het onderscheid tussen Jood en heiden weg laat vallen in dat woord “hei-

denen". Weet u wat hij bedoelt te zeggen? Of je nu een Jood of dat je nu een heiden bent, wie je ook bent, al zit je in Loosduinen aan dat lage landje aan de zee, allemaal heidenen. Dat betekent: mensen die Hem dood wensen, die Hem niet begeren, die naar Hem niet zoeken. En die mensen, die nu naar Hem niet zoeken en op Hem niet zitten te wachten, die wordt, je zou haast zeggen, tegen heug en meug in, gepredikt de Naam van de Heere Jezus Christus. Heb je daar weleens over nagedacht? Dat er vanaf deze plaats een boodschap wordt verkondigd waar u niet op zit te wachten. Heb je daar weleens over nagedacht? Dat wat hier gepredikt wordt een woord is waar je vijandig tegenover staat, waar je helemaal niet van horen wil. Heb je daar weleens over nagedacht?

Kijk, weet u wat het is? Dat is ook zoiets akeligs. Dan komen we uit de kerk en dan zeggen we: "Nou, het was mooi, zeg, en het was fijn, het was goed, en het was dit, het was dat". Weet ik 't. Allemaal emotie. Maar dit moeten we met elkaar vaststellen: dat is een Woord waar we niet op zitten te wachten.

Ik hoorde van een predikant: een vrouw uit zijn gemeente kwam niet meer onder zijn gehoor, ging ergens anders heen. Op een gegeven moment sprak hij haar aan. Hij zegt: "Waarom kom je niet meer bij mij in de kerk?" Ze zegt: "Ja, die dominee verklaart mijn hart". Hij zegt: "Nou, dat wil ik nu ook wel even doen. Je hart is een geopend graf, een poel van verderf. Haat en nijd, vijandschap tegen God. En met je keel, met je tong, met je mond pleeg je bedrog. Dat is je hart". We moeten ophouden met wat vromigheid op te bouwen, wat vromigheid te maken, wat show te maken. Alsof we mensen zijn die hier zo om verlegen zitten. We zijn er vijanden van. We zijn heidenen.

En de Heere Jezus heeft tegen Zijn apostelen gezegd: "Predik dat Woord, dat Evangelie, over het rond der aarde voor al die heidenen". Predik dat Woord tegen mensen die er niet op zitten te wachten. Predik dat Woord voor mensen die zelf iets willen betekenen. En dat Woord leert ze: "Ge zijt niets, maar de Heere in Zijn Heere Jezus Christus is alles". En ge kunt er niets aan doen, omdat alles reeds gedaan is en alles is volbracht. En het is alleen maar deze zaak, dat we dat wat gepredikt wordt zullen geloven.

Gepredikt onder de heidenen. Wat wordt er gepredikt? De Naam en de arbeid van de Heere Jezus Christus. Als je dat zo in het uiterlijke beschouwt, dan zeg je: "Mensen, mensen, wat is dat een zinloze arbeid". Wie gaat er nu tegen vijanden preken, dat Hij een gewillige Borg en Middelaar is! Om het met het woord van de Heere Jezus Zelf te zeggen: "Dat doden zullen horen de stem van de levende God". Is dat geen dwaasheid, zou je zeggen. Ja, dat is mode tegen-

woordig, om tegen een kist te gaan praten. We zeggen: Dat is toch dwaasheid! Wie gaat er nu tegen een dode praten! Maar in de prediking van het Woord is dat precies wat er gebeurt. De Heere laat Zijn Woord prediken aan doden, aan dovemansoren. Maar de Geest, de levend makende Geest, Die in het dal van de dorre doodsbeenderen het ongedachte en het onverwachte te werk stelt, maakte wat geen mens maken kon. Geen van die beenderen kon zichzelf tot leven brengen. Die Heilige Geest heeft het gedaan, dat er om die beenderen heen spieren en gewrichten kwamen, dat er huid overheen kwam, dat er een geest des levens in kwam. Dat doet de Heere. Daarom zal dat Woord dan ook geen ledig Woord zijn. Geen Woord wat zomaar nutteloos wordt uitgeworpen, zonder dat het vrucht draagt. Nee, het is gepredikt onder de heidenen en is geloofd in de wereld. De Heere maakt het dat ze het zullen geloven. Dat is heel opvallend! Er staat: “het is geloofd in de wereld”. Zie je! Kijk, de godsdiensten van de wereld zeggen: “Je moet jezelf ontstijgen”. De moderne mens zegt: “Je moet buiten jezelf raken, in een soort extase ofzo”. Maar de apostel Paulus zegt: “Dat is een Woord dat geloofd wordt, terwijl je in die wereld zit”. Dat is niet een Woord wat gepredikt wordt wat zegt: “Nu moet je aan jezelf ontruikt worden, nu moet je uit je staat, uit je toestand, je moet er uit weg, je moet nalaten vlees te zijn, je moet geestelijk wezen ofzo”. Nee, terwijl je in die wereld bent, wordt het geloofd. Weet u wat dat betekent? Dat betekent, dat in weerwil van alles de gelovige hangt aan dat Woord. Weet u wat die wereld zeggen wil? Als ik naar mezelf kijk en als ik om mij heen kijk, dan zie ik alles wat tegenover gesteld is aan wat hier wordt gezegd. Dan wordt aan mij geopenbaard alles wat zonde is en wat tegen God is. Als ik in die wereld om mij heen kijk, dan zou de schrik mij om het hart slaan. Maar “geloofd in de wereld”, dat betekent: dwars tegen al de omstandigheden in, hecht ik mij aan dat spreken van God, aan dat Woord van God. Daar alleen leun ik op en steun ik op, al zie ik er ook niets van. En terwijl de stormen woeden en terwijl de golven slaan, zou je zeggen, je dreigt meegespoeld te worden en af te drijven, je bent een prooi van al de omstandigheden en van de duivel met heel zijn hellelmacht. Maar hoe harder de winden waaien, hoe meer ik mij hecht aan dat Woord van de levende God. U zegt: “Ja, was het maar waar”. Nou ja, laat ik dan die praktische vraag stellen. Dat is ook een toets. Alles wat u overkomt in het leven, waar brengt het u? De duivel heeft maar één ding op het oog. Dat is u met alles, met vreugde of verdriet, bij de Heere vandaan te halen. Is hem dat gelukt in uw leven? Dat u Hem vergeet. U bent wellicht nog niet zo ver gekomen als de mensen in de wereld. Die zeggen: “Als God bestaat, dan was er geen oorlog,

dan was er geen ziekte. Van zo'n God wil ik niet weten". Nee, zo openlijk vijandig bent u natuurlijk niet. Daar zijn we veel te vroom voor. Maar heeft het u bij het Woord vandaan gejaagd? Of hebben al de omstandigheden, al de aanvallen, al de aanvechtingen u juist naar dat Woord toe gejaagd? Dan bekmarst de duivel van haat en van verbittering. Want dat is precies wat hij niet wilde bereiken. En dat is toch het gevolg van alles wat er gebeurt in de wereld bij degenen die vleselijk, verkocht onder de zonden zijn, maar die het oog van het geloof hebben leren vestigen op Hem Die geopenbaard is in het vlees, om hun schuld en straf op Zich te nemen en weg te dragen en om ze een vrijgeleide ten hemel te geven.

Geloofd in de wereld. Voel je dat er achter dat woord een hele wereld van beleving schuil gaat! Is dat niet een zaak! Je valt telkens weer terug in dat kijken naar de omstandigheden. Je valt telkens weer terug in de twijfel en in het ongeloof. Je valt telkens weer terug en je zegt: "Hoe ben ik aldus, wat ben ik toch een dwaas dat ik daar zo in zit te roeren". Maar je bent dan pas tevreden, dan pas gerust en dan pas gelukkig als dit waar is: "Geloofd in de wereld", en je hebt mogen hechten aan dat Woord van de levende God. Die God Die geen van Zijn woorden ter aarde zal doen vallen. Het leven en de dood hebben het laatste woorden niet, maar God heeft het laatste woord. En ben je zo'n mens die het geloven mag op zo een manier? Dat daar waar het geloofd is, het voor de gelovig is alsof de vervulling van Gods beloftewoord er al is. Ben je zo'n mens die door dat geloof boven de omstandigheden wordt uitgetild en adem haalt in die genade Gods, in die trouw Gods, in die goedheid van God, heel je leven en tot in alle eeuwigheid toe.

Geloofd in de wereld.

Laten we eerst samen zingen van Psalm 118 het 10^e vers.

*Dit is, dit is de poort des HEEREN;
Daar zal 't rechtvaardig volk door treên,
Om hunnen God ootmoedig t' eren,
Voor 't smaken Zijner zaligheên.
Ik zal Uw Naam en goedheid prijzen;
Gij hebt gehoord; Gij zijt mijn geest,
Door Uw ontelb're gunstbewijzen,
Tot hulp, en heil, en vreugd geweest.*

Nee, wie eerst de wereld weg wil hebben en dan pas wil geloven, die zal er nooit komen, die zal er altijd vreemdeling van blijven. Maar dat geloof wordt beoefend in de wereld. En dat geloof dat in de we-

reld beoefend wordt, dat gaat over in aanschouwen als die wereld eindelijk kan worden achter gelaten.

U zegt: “Ja man, daar heb je nu net zo’n punt. Hoe zal ik ooit ten hemel in kunnen gaan?” Bent u een mens met ervaring? U zegt: “Ik heb veel ervaring met mezelf opgedaan, met al de tegenvallers, dag in, dag uit”. Ervaring opgedaan dat u na ontvangen genade vlees blijkt te zijn en te blijven. Je hebt ervaring opgedaan dat u zo menigmaal, zelfs na ontvangen genade, die lijdende Borg en Middelaar aan het kruis smart en verdriet hebt aan gedaan met uw zonden en met uw ongerechtigheden. En met alles wat er geweest is, met al de ervaringen, met al de bevindingen, staat u als nu nog voor een muur en u zegt: “Hoe zal ik ooit vanuit deze wereld, vanuit dit vlees zalig worden?”

“Geef mij een woord om in te leven en in te sterven”, zei Kohlbrugge terwijl hij in de modderpoel zat. En je blijft zolang wie je bent in die modderpoel zitten. En met al de beleving in de modderpoel zeg je: “Och, nu is het dan toch nog een afgesneden zaak, want de Heere Jezus is naar de hemel gegaan en Hij is daar, en hoe zal ik ooit daar kunnen komen? Ik heb geen trap, ik heb geen ladder om tot die hoogte te geraken”.

Nee, maar de apostel Paulus wil nu juist zulke mensen troosten vanmorgen, en die wil tot uw hart spreken van vrede en niet van gevaar. De apostel Paulus gaat op een wonderlijke zaak wijzen. Ja, we vinden dat heel gewoon, want we zijn er aan gewend en we hebben geleerd dat netjes te belijden enzo, en daar zijn we het allemaal mee eens. Maar de apostel Paulus kan er niet over uit. Hij zegt: “Dat is een wonder! Dat is een wonder!” Weet u wat het wonder is waar de apostel over spreekt? Hij zegt: “De Heere Jezus is in het graf gelegd, en Hij heeft in de handen van Zijn Vader Zijn geest bevolen”. En nu kan de apostel Paulus er niet over uit dat dat vlees van Jezus niet in het graf is gebleven en Zijn geest niet bij de Vader is gebleven. Dat die twee niet voor eeuwig van elkaar gescheiden zijn gebleven. Want dan was het voor eeuwig kwijt geweest. Maar de apostel Paulus roemt het wonder, dat in de ure van de opstanding die geest, die Hij in de handen van Zijn Vader had bevolen, weer woning heeft gemaakt in dat lichaam, wat gestorven in dat graf lag. En dat dat lichaam is opgestaan uit dood en graf. En dat de Heere Jezus niet bij Zijn hemelvaart heeft gezegd tot Zijn discipelen: “Nu laat Ik Mijn lichaam hier. Dat vlees hoort hier op aarde. Dat past niet bij de hemel. Die heilige hemel. Wat moet onheilig vlees daar nu doen? En alleen Mijn geest gaat op tot de Vader”. Nee hoor, de discipelen hebben het met hun eigen ogen gezien, dat Hij ook naar het lichaam naar de hemel is gegaan.

Snap je Kohlbrugge: “Een woord om te leven, maar ook om te sterven”. O, als dat lichaam naar de groeve van de vertering gaat, en als ik op de omstandigheden zie, dan is het toch nog een verloren zaak. Maar Kohlbrugge schreeuwt: “Doe mij zien op Jezus, Die dat vlees van mij in die modderpoel van zonden en ellende, heeft willen aannemen, en dat vlees van mij uit de doden heeft doen opstaan, en dat vlees van mij heeft willen meenemen naar de hemel toe. En Zijn lichaam boven, is voor mij een zeker pand dat ook mijn lichaam daar komen zal in die gewesten van eeuwige vreugde, waar ik nooit had kunnen komen uit mezelf”.

Is opgenomen. Dat woord wil ook wat zeggen. Er staat niet: “Hij is gegaan naar de heerlijkheid”. Nee, is opgenomen. Ik had het u al gezegd, bij de engelen, dat daar door getoond werd dat Vader Zijn goedkeuring gaf over het werk van de Zoon. En opgenomen, dat is een daad waarin de Heere Jezus passief is geweest. Een Ander voert die actie uit, en dat is Zijn Vader geweest. Hij heeft Hem opgenomen, zoals een vader zijn kleine jongen van de grond pakt, hem op beurt. Dat is hier gebeurd. Opgenomen in heerlijkheid. Daarmee heeft de Vader met Zijn eigen handen, die Zijn Zoon hebben opgepakt en naar Boven hebben gehaald, Zijn goedkeuring gegeven over de arbeid van Zijn Zoon, de Heere Jezus, en Zijn goedkeuring gegeven daarover, dat dat vlees van ons bij Hem mag zijn tot in alle eeuwigheid toe. Is dat geen verborgenheid! En wij maar denken: “Ik moet eerst mijn vlees kwijt”. En de Heere zegt: “Maar uw vlees zal, met uw geest tesamen, Mij eeuwig roemen en Mij eeuwig loven, vanwege dat wonder van genade”.

Is opgenomen in heerlijkheid. Ook dat is een wonderlijke zaak. De apostel zegt niet: “Hij is opgenomen in de hemel”. Dat is natuurlijk wel zo. Maar dat zegt de apostel niet. Nee, “in heerlijkheid”. Weet u wat dat wil zeggen? U bent een gelovige hier. Maar het is hier geen heerlijkheid. Nee, je kunt wel menen en proberen er een hemel van te maken. De dokters zijn er mee druk enzo. En de hele wereld denkt: “Het knapt nog wel op hier”. Maar dat lukt niet. Het is hier geen heerlijkheid. Alleen daar is de heerlijkheid. En daarin is Hij opgenomen. En terwijl je nu hier in die wereld bent, in die modderpoel, en hier worstelt met dat vlees, waarvan je hoopt: “Mag het haastig zijn laatste adem uitblazen, zijn doodsnijs geven”. Terwijl je hier bent, wil dat woord “heerlijkheid” wat wakker maken. Dat is verlangen, een reikhalzen om weg te zijn van hier, en om daar te zijn in de heerlijkheid. Is dat niet een woord dat lokt en dat trekt? Onder de mensen zeggen we tegen elkaar: “O joh, maar je moet hier wezen”, in een of ander restaurant, weet ik ‘t. Dan zeggen we: “Het is heerlijk hier, heerlijk”. “Nou, dat wil ik toch ook weleens proeven”.

Nu geestelijk. Heerlijkheid. Ben je niet begerig om dat te proeven en te smaken dat de Heere goedertieren is? Heb je het hier nog zo best naar je zin, dat je zegt: "Die heerlijkheid kan wel wachten, ik vind het best, als ik maar weet dat mijn ziel gered is en dan pik ik nog wat graantjes mee op deze wereld, en dan vermaak ik mij nog een poosje, en dan hoop ik dat ik stokoud word", ofzo. Nee toch!

Opgenomen in heerlijkheid, dan moet je toch een verlangen kennen, daar waar Hij nu is. Daar waar Hij mijn vlees nu heeft gebracht, daar wil ik ook zijn. Dan word je een mens van de hunkering, van het uitzicht. Ja, dan staar je je niet meer zo blind op hier beneden. Wat moet je er ook mee?! En dan ben je misschien diep in je hart nog wel een beetje dankbaar dat de storm van het oordeel, de storm van de apocalyps over de wereld gaat. Dat daarin ook nog de mogelijkheid wordt ontnomen om de pinnen vast in te slaan. En het weten dat het aardse huis gebroken wordt, maar dat je een gebouw van God hebt, eeuwig in de hemelen.

Nou, de verborgenheid der godzaligheid is groot. Kijk eens, we hebben het allemaal aangehoord. We kunnen het allemaal goedkeuren. Dat kan. Maar ik las gisteren nog een preek van Kohlbrugge over het Hooglied, dat de Bruidegom Zijn Bruid noemt "een besloten hof". Wat betekent dat nu?, zegt Kohlbrugge. Hij zegt: "Dat betekent dit: In die besloten hof is een Fontein, een Springader des levens. Maar die is alleen nuttig voor die hof, want die hof is besloten. Buiten die hof heeft niemand er wat aan. Al die ervaring en al die bevinding die ik met God op doe, al dat zieleleven en dat zielsvermaak, ik kan er wat van stamelen. Ik kan geen mens bekeren. Ik kan het de mensen voorhouden, maar ze geloven het niet. Ik heb er alleen zelf wat aan, om het te genieten en te beleven. Ik zeg het wel uit, maar als Gods Heilige Geest het niet toepast en indrukt in het hart, ach ja, wat zul je er dan aan hebben?". De verborgenheid is groot.

Nou, dat de Heere die verborgenheid wegneemt en ons openbaart wat er in Zijn hart geweest is van eeuwigheid af, dat God ons openbaart dat Hij in het vlees gekomen is, dat God ons openbaart dat in dat vlees van ons aan Zijn recht is voldaan, en dat in dat vlees van ons Gods Naam verheerlijkt worde. Dat God ons openbaart dat dat vlees van ons naar de hemel is gegaan, opdat we weten zullen een geopende toegang, niet alleen nu, tot de troon der genade, maar tot die hemelse heerlijkheid te hebben.

Buiten alle twijfel, zei de apostel. Inderdaad, dat is een zekerheid, dat het verborgen is. Maar waar het geopenbaard is, geldt hetzelfde. Ook dat is buiten alle twijfel. Een waarheid, zo diep als gewis, zegt Mac Cheyne, dat Christus alleen mijn gerechtigheid is. En zo stonden ze daar. Neem Luther met het Lutherlied: "Ach, wij gaan ten

hemel in en we erven koninkrijken". Laat de duivel maar blazen en het schuim op de bek hebben. Maar wij gaan ten hemel in en we erven koninkrijken. Hij Die met ons vlees ten hemel is in gegaan, Hij is gebleken de Verwinnaar in de strijd, en Hij geeft Zijn volk de zegen.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 119 : 25

*Gedenk aan 't woord, gesproken tot Uw knecht,
Waarop Gij mij verwachting hebt gegeven;
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd;
Dit leert mijn ziel U achteraan te kleven;
Al 't geen Uw mond aan mij had toegezegd,
Gaf aan mijn hart vertroosting, geest en leven.*

Zegenbede.